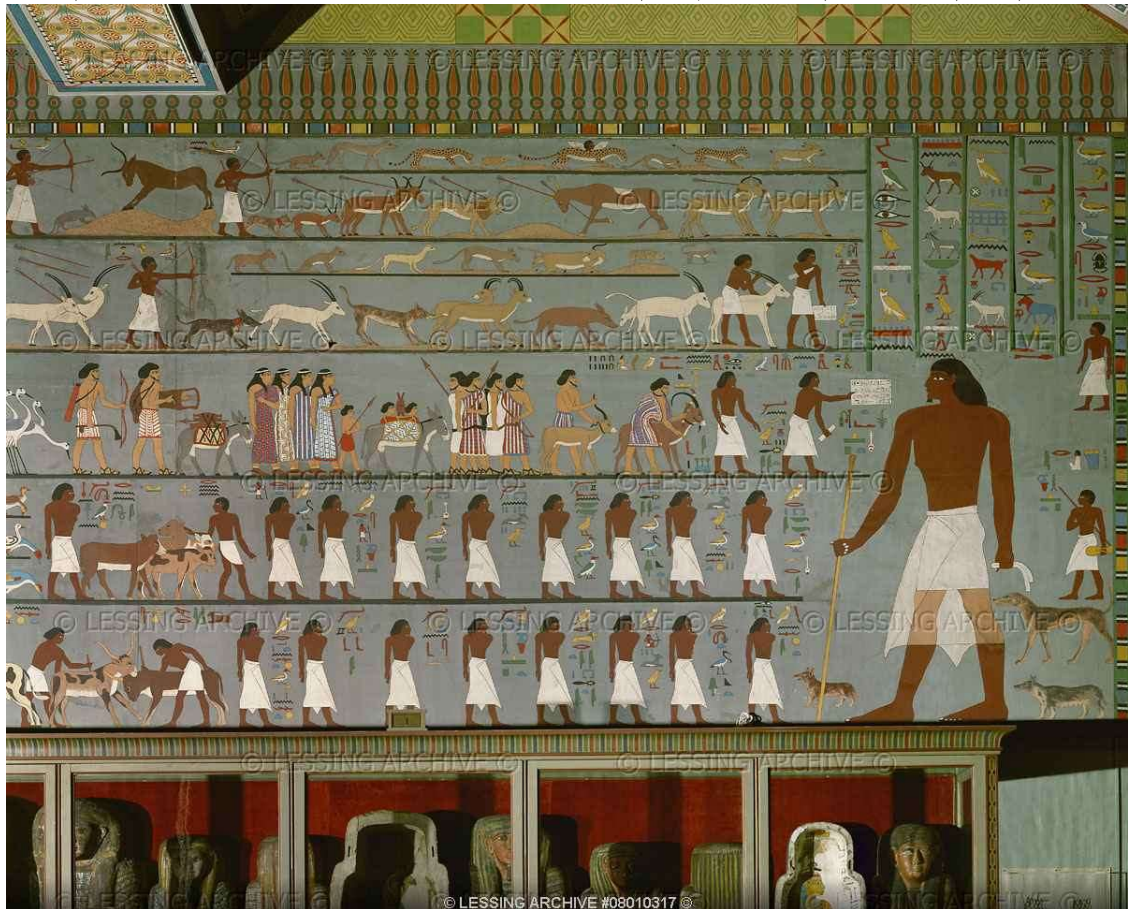

וְכִי-יִגּוֹר אֶתְךָ גֵר... ויקרא יט' 33

את כבודו של האירוע ההיסטורי המכונן שחוגגים אנחנו כחג הפסח לזכר יציאת מצרים, ישנם האוהבים לחוג באמונה וישנם הנהנים מטיב התבשילים המוגשים אל שלחן הסדר ביד המבשלת המארכת בבית המשפחה וישנם כמוני, שמעלים על נס את כבוד האירוע ההיסטורי המכונן של ירידת משפחת יעקב ישראל למצרים לגור בה כגרים 430 שנה.

תמשיח (ציור קיר פרסקו) המצוי באולם קבר חנוס חותפי 2, בני חסן מצרים. התמשיח מתעד שיירת זרים מגיעה למצרים. התמשיח מוצג במוזיאון הבריטי.

ואני, הבוטח בעזרת השם, כי יפקח את עיני לראות ולהבין את מסר החובה כלפי הגר שצריך היה להעביר צייר במשימתו לתעד את ירידת יעקב למצרים. וודאי במרכז ציור הקיר היה מגלם את זמנו ההיסטורי המכונן של האירוע בסמלים ובמספרים שרישומם בכתובת המצורפת אליו, יאפשרו לפענח כהוכחה את נצחיות הקשר עם האמת המתועדת בספר בראשית על יוסף והגרים יעקב ומשפחתם במצרים. כמובן נשמר תמיד מקום לפרש ולטעון טענה הגורסת כי פענוח כזה לעולם לא יהיה חד משמעי בדיוק כפי שהנצח לא יאפשר לאלהים לברוא את עצמו מחדש. אולם תמיד נשמרת הזכות לקיום הטענה האלהית כי שמו הנצחי אהיה אשר אהיה, הוא כבר נודע היה מעולמים ועד לעולמים יהיה ידוע. כאן באה זכותו של הגר לקיים את גרסת אהבתו כי הוא אהוב השם כמו

אברהם יצחק ויעקב ולכן גם לו עומדת הזכות להשתלב להוכחה מתמטית של מעגל שלם רציונלי: $12 = 5 + 3 + 4$ המקיים בנצח 132 אצבעות על חוט היקפו ו- 42 אצבעות על אורך חוט קוטרו. ואמנם, ממוקם במרכז ציור הקיר מכתבו של פרעה ח'י-חיפר שבצוו מלכותו פסק לתת כאחוזה את ארץ גושן לגרים ממשפחת יעקב בזכות הגר להתקיים בה.

ברור שיציאת מצרים כאירוע היסטורי התקיימה רק מעצם קיומו של האל אהיה אשר אהיה, אשר קרא רעב על הארץ למשך 7 שנים וגרם לפרעה לחלום חלום חזיון לילה שרק יוסף ידע לפתור ורק יוסף שהוצא מבית הסורים, הציע במלא החכמה דרך להתמודדות. כלומר, עניינו של הגר נמצא בדעתו של אלוהינו אהיה אשר אהיה, כגורם שיכול לפתח את שכלו של האנוש שברא בגן שבעדן ושבלב מסוים, מסוגל יהיה, להיות אנוש מספיק מפותח לדעת לחיות באהבת השלום והאמת. והלא ירושלים היא בחירה אשר בחר בה נכון אהיה אשר אהיה, בראש ההרים נבחרה לכונן בה בית תפילה לכל העמים, והשלום והאמת מייצגים את אמונתו. והגרים בני הנכר שומרים שבת באהבת השם שמחים בבית תפילתו כי מחזיקים הם בבריתו, אשר כרת לתת אות שבת, בדרך המסע ביום 37 לעומר לחם שמים 40 שנה במדבר לאכלו.

שנת 1929 = תחילת הרעב = 6 למלכות פרעה ח'י-חיפר = 37 להולדת יוסף.

שנת 1927 = יעקב ירד למצרים = שיירת הגרים.

סמלים ומספרים בציור שיירת הגרים

השם $12 = 5 + 3 + 4 =$ אהיה אשר אהיה = אמונה.

סמל 13 = אהבה ויקרא יטי³⁴ ואהבת לו כמוך.

ישראל: $37 = 22 + 15 =$ גרים.

אבישי: $8 = 5 + 3 = 8 =$ יהוה.

אבישי = שם המלאך נותן שם ישראל, עמו נאבק יעקב.

יציאת מצרים = בשנת 1519.